

— w tym zarzucie skarżąca twierdzi, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja przekroczyła przekazane jej uprawnienia do przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym na podstawie art. 290 TFUE.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 13 ust. 2 TUE

— w tym zakresie skarżąca podnosi, że poprzez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia Komisja przekroczyła granice uprawnień przyznanych jej na mocy Traktatów.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie ram wdrażania inteligentnych systemów transportowych w obszarze transportu drogowego oraz interfejsów z innymi rodzajami transportu (Dz.U. L 207, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2013 r. — Republika Czeska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-660/13)

(2014/C 45/71)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności w całości rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 886/2013 z dnia 15 maja 2013 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE w odniesieniu do danych i procedur dotyczących dostarczania bezpłatnie użytkownikom, w miarę możliwości, minimalnych powszechnych informacji o ruchu związanych z bezpieczeństwem drogowym (Dz.U. L 247, s. 6) oraz

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Tytułem żądania ewentualnego, skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 5 ust. 1, art. 9 i art. 10 ust. 1 lit. a) zaskarżonego rozporządzenia oraz

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 dyrektywy nr 2010/40/EU (¹) w związku z jej art. 5 ust. 1 i art. 6

W związku z powyższym skarżąca podkreśla, że Komisja, przyjmując zaskarżone rozporządzenie, przekroczyła granice upoważnienia przewidzianego w art. 7 ust. 1 dyrektywy nr 2010/40 w związku z jej art. 5 ust. 1 i art. 6.

2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu art. 209 TFUE

W ramach tego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja przez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia przekroczyła swe uprawnienia do przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym zgodnie z art. 290 TFEU.

3) Zarzut trzeci oparty na naruszeniu art. 13 ust. 2 TUE

W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że Komisja przez przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia przekroczyła granice uprawnień przyznanych jej na mocy traktatów.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie ram wdrażania inteligentnych systemów transportowych w obszarze transportu drogowego oraz interfejsów z innymi rodzajami transportu

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2013 r. — K Chimica przeciwko ECHA

(Sprawa T-675/13)

(2014/C 45/72)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: K Chimica Srl (Mirano (VE), Włochy) (przedstawiciele: R. Buizza i M. Rota, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji ECHA nr (2013) 3665 z dnia 15 października 2013 r. oraz uznanie K Chimica za MŚP (małe i średnie przedsiębiorstwo);

- zastosowanie obniżonej opłaty przewidzianej dla MŚP;
- stwierdzenie nieważności faktury nr 10029302 w kwocie 9 300 EUR żądanej tytułem różnicy należnej w ramach pełnej stawki opłaty zastosowanej wobec K. Chimica;
- stwierdzenie nieważności sankcji administracyjnej nałożonej przez ECHA w wysokości 19 900 EUR zgodnie z fakturą nr 10043954.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy oparty na wykładni zaleceń Komisji 2003/361/WE dotyczących definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw.

- Skarżąca podnosi w tym względzie, że do celów zaklasyfikowania do kategorii MSP należy zbadać, czy dane przedsiębiorstwo jest niezależnym przedsiębiorstwem czy też należy do grupy przedsiębiorstw. W zależności od roli odgrywanej przez dane przedsiębiorstwo konieczne jest uwzględnienie danych finansowych odnoszących się do przedsiębiorstw grupy, a w szczególności tych dotyczących przedsiębiorstw „partnerskich” oraz przedsiębiorstw „powiązanych”.

- W tym zakresie skarżąca podnosi, że zgodnie z podstawową zasadą dokonania oceny rozmiaru danego przedsiębiorstwa, do danych dotyczących tego przedsiębiorstwa należy dodać:

- (i) Dane każdego przedsiębiorstwa partnerskiego względem danego przedsiębiorstwa znajdującego się bezpośrednio na wyższym lub niższym szczeblu rynku w stosunku do tego ostatniego przedsiębiorstwa w stopniu odpowiadającym udziałowi w kapitale lub posiadanemu procentowi prawa głosu. Do danych odnoszących się do przedsiębiorstw partnerskich względem danego przedsiębiorstwa obliczonych w ten sposób należy dodać 100 % danych odnoszących się do każdego przedsiębiorstwa „powiązanego” z takimi przedsiębiorstwami „partnerskimi”;
- (ii) 100 % danych dotyczących każdego przedsiębiorstwa bezpośrednio lub pośrednio „powiązanego” z danym przedsiębiorstwem. Do 100 % danych odnoszących się do przedsiębiorstw powiązanych z danym przedsiębiorstwem należy dodać w stopniu odpowiadającym udziałowi w kapitale lub posiadanemu procentowi prawa głosu, dane wszystkich przedsiębiorstw partnerskich względem przedsiębiorstw powiązanych z danym przedsiębiorstwem znajdujących się bezpośrednio na wyższym lub niższym szczeblu rynku w stosunku do tych ostatnich przedsiębiorstw.

2) Zarzut drugi, oparty na braku uznania K. Chimica za MŚP.

- W tym względzie skarżąca podnosi, że na podstawie art. 6 załącznika do zaleceń odpowiednie dane umożliwiające zaklasyfikowanie K. Chimica do kategorii MŚP są następujące:

- (i) 100 % danych dotyczących K. Chimica;
- (ii) 100 % danych dotyczących I.C.B. S.r.l.;
- (iii) 40 % danych dotyczących Medini Ltd;
- (iv) 36,66 % danych dotyczących ALO Immobilien GmbH.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2013 r. — Italian international film przeciwko EACEA

(Sprawa T-676/13)

(2014/C 45/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Italian international film Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Fratini i B. Bettelli)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi i w związku z tym stwierdzenie nieważności decyzji EACEA z dnia 8 października 2013 r. o odrzuceniu projektu dotyczącego filmu „Only God Forgives” w ramach zaproszenia do składania wniosków EACEA/21/12 (MEDIAQ 2007 — Wsparcie dla ponadnarodowej dystrybucji filmów europejskich — Schemat „Selektywny” 2013) (2012/C 300/07);
- nakazanie EACEA przyjęcia wszystkich wynikających z tego środków;
- obciążenie EACEA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego w sprawie odrzucenia projektu dotyczącego filmu „Only God Forgives”, w ramach zaproszenia do składania wniosków EACEA/21/12 (MEDIA 2007 — Wsparcie dla ponadnarodowej dystrybucji filmów europejskich — Schemat „Selektywny” 2013) (2012/C 300/07).